

Kâder Denen Çemberle

– GönülAYDEMİR · 08 Şubat 2012

-kâder denen çemberle-

zaman keskin bir bıçak
Birazdan umutların perdesini yırtarak
kıymetli sabahlara akacak
koca bir hayatın parmaklarına takılmış
uyuyorken öylece.

kurumuş dallarını törpülediğim iklimler de
anlam ifade etmiyor bence
hep ayazlarının kıyısında
yağan karlarında aşındırdı yadigar acılarımı
kikırık sandıkta kırışmış
geçmişî küf kokan yüzüne örtüm
kâder denen çemberle.

ah !
ben...ben İodosta yağın kar taneleri gibiyim
meğır çoktan terk etmiş beni, akılı bir karış gençliğim
yasladım başımı
göz yaşlarımda yüzen yorgun bakışlarla
aklımın omuzlarına
görmekti belki de, matem sabahı acımasız
bir bacağı böğrümde
ve uyuyan susturulmuşluklarımı...

Gönül Aydemir Adıgüzel.

07.02.2012